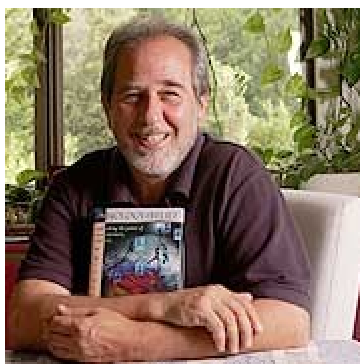
Fizica cuantica si CREATIA !

Interviu cu Bruce Lipton

De Cristian Muresan - Tv Cluj

INTRODUCERE

După multe aşteptări, am avut şansa de a comunica cu unul dintre cei mai apreciaţi biologi pe plan internaţional. În cele ce urmează voi prezenta traducerea şi adaptarea integrală a interviului recepţionat pe e-mail la data de 24 octombrie 2008, în format audio, împreună cu textul scris din prezentarea mesajului. Expunerea sa, având durata de 73 minute, va fi inclusă şi pe un DVD care este anexat acestei cărţi, alături de alte materiale interesante.

EXTRAS DIN CORESPONDENȚĂ E-MAIL

Dragă Cristian,

Îmi pare rău pentru întârzierea foarte mare cu care îți răspund. Nu mi-am dat seama cât de mult timp îmi ocupă chestiunile din viața profesională. Pe măsură ce omenirea se îndreaptă spre dezordine, au apărut tot mai multe cereri legate de noi perspective de evoluție personală. Acest fapt m-a legat de numeroase angajamente şi articole pe care a trebuit să le duc la finalizare şi foarte mult timp am fost în călătorii de natură profesională şi în plus a trebuit să îmi transcriu cartea mea numită Evoluția Spontană, care a fost editată doar în format audio. O copie ți-am expediat-o într-un colet.

Ți-am pregătit şi mult aşteptatul interviu, tot în format audio. Sper că această prezentare de 73 minute va răspunde cerințelor tale. Este foarte dificil să promovezi aceste idei către public, dar omenirea se află în cursul unei schimbări importante şi multe din **ideile tale vor sta la baza gândirii (ştiințifice n.t.) din viitorul apropiat**. Citez din textul original: *and many of your ideas will become mainstream thinking in the near future*.

Cu prietenie,

Bruce Lipton

INTERVIUL AUDIO (TRANSCRIPT)

FIZICA CUANTICĂ ŞI CREAȚIA

Înainte de a trece la întrebările propriu-zise, am nevoie să îți spun câteva lucruri despre modul în care mintea şi conştiința interferează şi se conectează cu lumea în care trăim. Noi ştim deja faptul că mintea are influență asupra corpului, şi aş putea să-ți vorbesc despre chimie, molecule şi mecanismele prin care mintea modifică funcțiile creierului şi cum anume acestea se transferă corpului fizic, neuronilor, glandelor şi productivității hormonale, pentru a-ți face o idee asupra modului în care mintea poate modifica corpul fizic prin intermediul mecanismelor din creier.

Dar există o credință fundamentală, mult mai importantă, decât natura originii minții. Iar aceasta ne este oferită de fizica cuantică. În vechea fizică, cea newtoniană, totul se credea a fi un experiment pur obiectiv. Asta însemna că pot măsura parametrul "A" şi parametrul "B", şi pot preciza interacțiunea dintre ele, şi de fiecare dată rezultatul va fi acelaşi. Aşa că fizica

newtoniană este supranumită deterministică , deoarece poți determina rezultatul unui anumit eveniment, dacă cunoşti suficient de bine etapele şi reacțiile care au loc.

Dar în acele etape şi reacții, nu s-a introdus efectul *observatorului* sau al *experimentatorului*, care le influențează. Atunci când a apărut fizica cuantică prin anii 1920, şi fizicienii au acceptat-o ca pe un mod de viață, ei au avut nevoie de o nouă înțelegere a rolului vieții. Ei au înțeles faptul că *experimentatorul*, care creează experimentul, influențează rezultatul experimentului. De exemplu, atunci când se studiază particulele, ele au un comportament atât material (prin prezența masei) cât şi energetic (prin prezența sarcinii electrice).

Iar acest comportament are la bază credința în prezența observatorului. Deoarece atunci când îşi manifesta dorința (şi credința) să creeze un experiment prin care să evidențieze manifestarea particulei ca şi undă atunci rezultatul era un spectru de refracție, dar dacă observatorul îşi manifesta dorința (şi credința) să demonstreze că e o particulă, atunci rezultatul era prezența factorilor care indicau o particulă materială.

Ideea era că *observatorul* nu doar observă ci mai ales creează realitatea. Această idee este foarte profundă, deoarece se spune că "viața e un experiment" iar tu eşti experimentatorul şi prin urmare tu eşti în acelaşi timp şi observatorul. Conform fizicii cuantice, tu eşti cel care influențezi şi modifici viața din mediul care te înconjoară (nu doar corpul tău ci şi ceea ce este în exterior). Astfel, gândurile tale nu sunt captive în mintea ta ca într-un container, ci ele influențează tot ceea ce ne înconjoară. Asta e natura fizicii cuantice. Desigur, sună frumos faptul că gândurile sunt implicate în crearea realității, dar care nu e proprietatea noastră directă. Iar dacă acest lucru e adevărat (şi nu are cum să nu fie) atunci gândurile, atitudinile si credințele noastre influențează tot ceea ce ne înconjoară.

Ei bine, fizica cuantică ştia toate acestea în 1920, dar problema era că oamenii de ştiință aveau dificultate în a aplica aceste idei în propria lor viață, aşa că s-a luat o decizie arbitrară şi fizicienii au spus: fizica cuantică funcționează numai la nivel atomic. În felul acesta ei îşi puteau vedea "liniştiți" mai departe de viața lor deoarece fizica cuantică se aplica particulelor şi nu oamenilor. Iar asta le făcea viața mult mai … "uşoară". Problema e că pur şi simplu nu e adevărat !.

Mecanica cuantică (fizica cuantică) se aplică la toate nivelele Universului. Marele cosmolog Steven Hawkings, a publicat un articol în anul 2006, împreună cu dr. Herzog, despre fizica superstring- urilor şi cosmologie. În acel articol a formulat, fără nici o ezitare, faptul că desfăşurarea cosmosului este influențată de conştiința umană. Deci, avem o nouă înțelegere de la fizica cuantică şi anume: gândurile influențează lucrurile care se manifestă în Câmp.

David Bohm, un fizician renumit care o postulat ideea că Universul există ca stare energetică. Totul nu e altceva decât energie şi potențial. El anumit aceasta Ordinea Implicită. El a afirmat faptul că atunci când oamenii folosesc conştiința şi mintea, ei produc o perturbare de câmp şi energia pură se transformă sau colapsează în particule. Deci ceea ce el spunea, este că lumea fizică, este guvernată de Ordinea Explicită, o lume care **devine reală** atunci când potențialele de energie colapsează în particule sub influența gândurilor şi a conştiinței.

Dacă ne apropiem acum de principiile care stau la baza legilor fizicii cuantice atunci dumneavoastră . sunteți o parte a unui experiment numit Viață. Sunteți în acelaşi timp un observator dar şi un creator. Marea întrebare este cât de mult din aceaste principii le dețineți în

viață ? Ei bine, în 1920 fizicienii nu dețineau nici unul din ele. Aşa că au dat vina pe atomi, fugind astfel de ei înşişi prin afirmația: *toate acestea se aplică numai atomilor.* Aceasta e cea mai convenabilă afirmație pentru foarte mulți oameni în prezent.

În articolul pe care ți l-am ataşat în e-mail, numit Universul Mental, biofizicienii au spus: *fizica Universului se bazează pe Conştiință. Acesta e un Univers Mental pe care noi îl creem*. Şi cum spuneam, mulți oameni nu pot să ajungă atât de departe, dar asta nu înseamnă că nu e real. Dacă tu îți focalizezi viața şi intențiile asupra manfestărilor, atunci tu poți controla legile Universului şi cu siguranță vei putea face asta.

SISTEMUL FALSELOR CREDINȚE

Sunt mulți oameni, precum yoghinii care pot crea materie din nimic, dar sunt multe situații în care pur şi simplu alterăm structura materiei în lumea în care trăim. Mulți vor gândi ceva de genul: *asta nu poate fi real*. Ei nu vor să creadă aşa ceva, iar motivul pentru care nu vor este acela că pentru a accepta aşa ceva e nevoie să schimbi modul în care trăieşti în lume. Ar trebui să recunoşti faptul că dacă tu eşti creator al unei realități pe care o deții, atunci eşti şi responsabil de lucrurile pe care le aduci la realitate.

Foarte mulți oameni, în această lume, nu au şi nici nu vor să aibe vreo responsabilitate. Aşa că atunci când tu încerci să le povesteşti celor din jur, chiar oamenilor de ştiință, faptul că noi creem această realitate prin intermediul conştiinței, ei vor spune din start NU. Acesta e răspunsul unor oameni comozi care vor să îşi trăiască viața fără să fie responsabili de faptul că contribuie la crearea realității în care ei trăiesc.

Deci aceasta a fost o scurtă introducere pe care am dorit să o fac pentru a te preveni asupra unor aspecte înainte de a trece la întrebările propriu-zise. Aşadar, cititorul trebuie să răspundă la întrebarea: de cât de mult adevăr doreşte el să aibe parte în viață ? Cel mai teribil adevăr este acela că dumneavoastră creați realitatea în care trăiți.

Dar dacă dumneavoastră veți spune că nu creați decât lucruri foarte mărunte, pe care le prind cu mâna şi le mut dintr-o parte în alta, este doar o afirmație,… şi într-un anumit context este adevărată, dar alți oameni au o cu totul altă capacitate de experimentare şi creație. Atunci când **ştii** că ai această capacitate atunci devii foarte puternic deoarece devii conştient de modul în care o poți influența. Dacă pretindeți că nu sunteți implicați în nici un act de creație, atunci înseamnă că trebuie să acceptați faptul că sunteți o victimă, deoarece **altcineva** a creat un anumit lucru. Dar fizica cuantică ne spune că nu există victime. Noi toți participăm la crearea realității şi a lumii.

Chestiunea e următoarea: dacă puteți crea lumea atunci de ce nu puteți face miracole ? Aici apare problema: şi anume dumneavoastră nu sunteți singurul care creează ceva în acest moment, ci mulți alți oameni îşi creează realitatea în acelaşi timp. Dacă toți ceilalți, marea majoritate, cred în exact acelaşi lucru, atunci ei creează mai întâi un Câmp de Energie pe care se va susține viitoarea formă de realitate, care *va deveni* realitate.

Iar dacă tu încerci să crezi că eşti capabil de cu totul altceva, decât restul lumii, atunci apar alte probleme, deoarece câmpul tău de energie nu e la fel de puternic şi intens ca al celorlalți.

Aşa că ceea ce mi-ai povestit despre lucrul care l-ai aplicat asupra ta, şi ai în localitatea ta o mulţime de oameni care nu cred în aşa ceva, atunci ai avut nevoie de o energie colosală, mai mare decât cea a toţi ceilalţi la un loc, pentru a aduce o anumită formă de realitate în fiinţa ta.

Toate aceste manifestări se produc în funcţie de energiile vehiculate, deoarece vorbim aici de intensităţi, magnitudini, nu doar simple teorii. Credinţele fiecăruia sunt cuantizabile prin intermediul energiei câmpului creat, aşa că cu cât sunt mai mulţi oameni care cred în acelaşi lucru (oricare ar fi el), cu atât mai puternic va fi şi câmpul. Dar dacă sunt puţini oameni care cred sau doresc să îşi aducă în viaţa lor o asemenea experienţă, cu atât mai slab va fi şi câmpul de manifestare.

Cu alte cuvinte, dacă o minoritate poate afirma şi arăta celorlalţi că îşi pot crea propria lor realitate, dar restul lumii nu crede aşa ceva, atunci acea minoritate are dificultăţi foarte mari în a-şi atinge scopul.

Deşi eu nu am fost crescut în religia creştină, aş vrea să abordez puţin chestiunea miracolelor manifestate de Isus. El a creat pur şi simplu toate acele lucruri despre care se spune că le-a creat. El a făcut acele miracole prin creaţie. Dar întrebarea este: cum a fost posibil ?. Ei bine, în acele vremuri, când oamenii credeau în El ca fiind un Creator, atunci toţi credeau în unul şi acelaşi lucru. Aşa că ei ofereau puterea lor lui Isus şi spuneau creează tu pentru ca noi să putem crede şi să fim de acord. Aşa că toţi erau în aceeaşi linie, toţi credeau in faptul că El putea face miracole şi bineînţeles El le făcea. Dar lucrul interesant pe care îl mai prezintă Biblia este acela că exista un singur loc în care Isus nu putea face miracole. Este vorba de oraşul său natal. Atunci când s-a întors acolo, a încercat să realizeze un miracol, dar localnicii îl cunoşteau, în mintea lor, ca fiind doar fiul unui dulgher, şi nu puteau crede că el ar putea face miracole. Problema este că atunci când o mulţime de oameni într-un oraş NU CRED că cineva anume poate face miracole, atunci s-a aflat că Isus nu a putut face nici un miracol în oraşul său natal.

Tu, într-un anume fel, vrei sa aduci un miracol la realitate, aşa că tu **poţi** crea miracole, dar problema este că atunci când eşti înconjurat de oameni care nu pot crede în ceea ce faci tu, este foarte greu să realizezi ceva. Şi ce a făcut Isus ? A mers prin locuri unde majoritatea oamenilor CREDEAU că El poate face miracole. Astfel că, aşa după cum Isus a spus, aşa după cum fizica cuantică afirmă azi, **NOI CREEM LUMEA ÎN CARE TRĂIM**.

Problema cu manifestarea unei anumite creaţii este cât de mulţi oameni sunt de acord cu ceea ce faci. Iar următoarea chestiune este legată de gândurile pe care le foloseşti la baza tuturor credinţelor pe care le manifeşti: credinţele tale te pot vindeca, te pot reînnoi, şi că poţi face toate miracolele pe care le-a făcut Isus şi chiar mai mult de atât. Aşa că aici intervine aspectul spiritual al problemei.

Fizica cuantică a venit cu această problemă şi a spus că observatorul, experimentatorul, cel care manifestă experimentul, îl creează în acea lume.

Deci practic, ceea ce faci tu Cristian este că vrei să demonstrezi că aceste lucruri sunt cu adevărat posibile, dar în acelaşi timp trebuie să recunoşti faptul că restul oamenilor au mari dificultăţi în a fi de acord şi a crede ceea ce faci, deoarece le ataci sistemul lor de credinţe. Drept răspuns din partea lor, va fi o respingere a sistemului tău de credinţe şi de aceea a fost extrem de greu pentru tine să atingi această manifestare, aşa după cum mi-ai spus într-unul din e-mail-uri: “am avut nevoie de 14 ani doar ca să ajung acolo”. Motivul a fost că tu ai acumulat multă energie, asemenea unui maestru de Qi-Gong, pentru a ajunge la un nivel

critic, unde acea energie putea fi folosită pentru a realiza manifestarea a ceea ce ți-ai propus şi chiar ai reuşit aceasta.

Dar acum te întreb dacă ai avea suficientă energie să îi aduci şi pe cei din apropierea ta la nivelul la care ai ajuns tu ? Ei bine, asta e mult mai greu. Ca şi concluzie, la cele afirmate până acum aş dori ca tu şi cititorii tăi să înțeleagă următorul lucru foarte important: *Dumneavoastră creați realitatea şi lumea înconjurătoare precum şi biologia din organismul propriu.*

Răspunsurile pe care ți le voi oferi la întrebările propriu-zise se bazează foarte mult pe această idee, deoarece primul nivel de creație este mintea şi conştiința. Rolul nostru este de a-i aduce pe toți oamenii la aceleaşi valori spirituale de credințe, deoarece numai dacă vom acționa colectiv vom putea crea orice.

CHESTIUNEA 1 – TRANSMUTAȚIA BIOLOGICĂ

Kervran a studiat transmutațiile biologice la plante, animale şi om afirmând că este un fenomen natural. Sunt oare celulele capabile să transmute elemente ? Dacă da, credeți că mintea umană poate ajuta sau împiedica acest proces prin gânduri armonioase sau dizarmonioase ? Poate ea să modifice, altereze, distruge sau chiar reface celulele vii ?

Bruce Lipton: Louis Kervran a realizat experimente fascinante, prin intermediul cărora a dovedit că celulele sunt capabile să transmute elementele. Plantele au cele mai uimitoare capacități de transmutare iar noi suntem încă incapabili să le înțelegem. Aici avem un paradox: atunci când studiem omul, spunem că este un organism extrem de complex şi inteligent iar pe măsură ce ne îndreptăm atenția spre organisme tot mai mici precum cele uni sau pluricelulare, avem tendința să spunem că nu pot fi inteligente.

Dar asta nu e adevărat, deoarece corpul uman la rândul său e creat de către şi din celule. Desigur, corpul uman conține o tehnologie situată undeva în afara celulelor, tehnologie care este capabilă să influențeze mediul pentru a-şi obține şi menține toate lucrurile de care are nevoie prin intermediul reacțiilor chimice care au loc în fiecare moment. De ce este atât de important să ştim că celulele ne creează pe noi ? Celulele sunt capabile să folosească acea tehnologie pentru a construi un corp uman iar acest mecanism este dincolo de înțelegerea noastră. Celulele sunt cele mai capabile în folosirea şi utilizarea energiei şi a substanțelor din mediu.

Noi spunem că celulele sunt non-inteligente, dar ele se află aici de peste 2 miliarde de ani şi şi-au dezvoltat o abilitate excepțională de a se adapta şi modifica mediul, de a schimba un câmp (morfic – n.t.), ...*(înregistrarea audio are întreruperi)*... , plantele au o tehnologie situată dincolo de capacitatea noastră de înțelegere şi realizare practică. Atunci când putem identifica aceasta, după părerea mea, ea trebuie să fie atribuită unei anumite forme de inteligență, şi atunci când celulele sunt capabile să facă ceva ce noi nu putem realiza, este aproape jenant să acceptăm faptul că celulele au o putere mai mare decât o are ființa umană privită ca întreg. Dar este real !. Deci cea mai importantă idee care se desprinde din aceste cercetări este că celulele pot modifica mediul, elementele şi interacțiunile dintre acestea.

Chestiunea care l-a interesat pe Kervran a fost reluată de câţiva cercetători japonezi şi au ajuns la aceleaşi rezultate. Dar problema cea mai mare este aceea că ştiinţa convenţională nu doreşte să se ajungă la asemenea lucruri deoarece nu vor să creadă în inteligenţa şi puterea unor celule, aşa că analizează totul fragmentat şi izolat, pentru a afla cum se produc toate acele transformări. Dar cu cât fragmentează celula în părţi şi analizează părţile cu atât mai greu le este să îşi dea seama cum anume se produc transmutaţiile sau cât de uimitoare poate fi inteligenţa unei celule.

De exemplu, celulele (plantelor) pot capta lumina Soarelui, CO_2 şi fabrică glucoză. Descoperirea şi înţelegerea unui astfel de mecanism ar rezolva problema alimentară a omenirii pentru totdeauna. Oamenii nu pot înţelege natura energiei electrice, chimice şi biologice pe care celulele o folosesc pentru a converti lumina solară în hrană folosind CO_2 iar partea semnificativă este aceea că e vorba de o tehnologie pe care oamenii nu o pot înţelege.

Şi atunci, tot ceea ce noi nu înţelegem îl numim … mister. Aşa că cercetările lui Kervran par mai degrabă "misterioase" decât ştiinţifice, pur şi simplu pentru că nu le înţelegem. Oare ştiinţa convenţională le va studia vreodată ? Foarte puţin probabil ! Ştiinţa convenţională dar mai ales biologia convenţională nu se va implica în acest domeniu deoarece ele nu înţeleg natura fizicii cuantice şi rolul acesteia în celule, biologie celulară şi biologie umană. Deci este foarte puţin probabil ca ştiinţa convenţională să facă vreun comentariu asupra acestei chestiuni, deoarece este ceva atât de îndepărtat de sistemul ei de credinţe încât se va considera că este vorba mai mult de magie decât ştiinţă. Este foarte dificil să găseşti oameni de ştiinţă, care să studieze ceva în care nu pot să creadă.

CHESTIUNEA 2 – QI ~ ENERGIA VIEȚII

Experienţa mea personală, care de fapt m-a îndreptat spre toate aceste cercetări, despre care v-am rugat să-mi vorbiţi, s-a bazat pe anumite tehnici orientale unde principiul transmutării este aplicat sub forma unei trans-sublimă ri a materiei seminale într-o formă de energie asemănătoare celei plasmatice. Acesta a fost cel mai dificil proces pe care l-am realizat în viaţă şi a necesitat 14 ani de încercări. Aţi putea explica de ce medicina şi biologia resping aceste fapte şi spun: este imposibil ?. Nu este un fenomen religios şi nici ocult. Eu am trăit realmente acest fenomen şi am convingerea că există explicaţii de natură fiziologică. De ce ştiinţa nu e pregătită să accepte existenţa unor asemenea tranformări ?

Bruce Lipton: Tu eşti o fiinţă energetică într-un corp fizic. Pornind de la această idee, energia din corpul tău poate fi dirijată şi focalizată pentru a deveni atât de puternică încât ai putea genera foc direct din mîini. Poţi urmări o asemenea demonstraţie pe site-ul YouTube care îl arată pe un om făcând acest lucru. Acea persoană îşi foloseşte energia sa proprie din bioresursele sale pentru a aprinde o foaie de hîrtie. Cel care demonstrează această experienţă fascinantă este originar din insula Java. *(din păcate filmarea nu mai este prezentă pe site – n.t.)*

Asta demonstrează faptul că tu ai şi controlezi acum o energie care circulă prin corpul tău biologic şi este un fel de Qi. Acest Qi poate fi pus în mişcare prin tehnici de yoga, Qi-Gong sau Arte Marţiale, prin intermediul cărora se poate învăţa cum să dirijezi acest Qi în corp şi pe măsură ce realizezi anumite exerciţii, el devine atât de puternic încât poţi aprinde o foaie de hârtie doar ţinând mîinile deasupra ei. Şi de ce ar fi relevant acest lucru ?

Ei bine, tu ai această aptitudine activă, alți oameni o pot pune în evidență … dar principala întrebare este de ce este atât de greu să o demonstrezi unei audiențe generale ? De ce este atât de greu pentru știința convențională să observe acest lucru ? Dar de fapt întrebarea ar trebui formulată astfel: Știința studiază lumea ca un întreg ? Știința studiază lucrurile despre care mi-ai scris ? Răspunsul e NU.

Știința studiază lucruri care se pot măsura, experimenta și atunci când se află în fața a ceva ce nu se poate măsura și experimenta (*în condiții stricte de laborator – n.t.*) atunci acele lucruri nu prezintă interes pentru știință. Și nu se poate face nimic în această privință. Asta e interesant, deoarece știința, prin definiție, studiază lumea înconjurătoare prin ceea ce se numește *metode științifice* adică asta înseamnă că observi evenimente, măsori parametri, creezi ipoteze, apoi faci experimente, după care testezi ipotezele pentru a vedea dacă sunt adevărate. Asta înseamnă metodă științifică.

Ei bine, prima parte spune că *observi și măsori* dar se ajunge într-un punct în care dacă nu ai mașini specializate să măsoare energia Qi, sau energia vitală care este vehiculată în corp, atunci problema este că nu există nimic ce să poată fi măsurat și prin urmare știința nu poate privi asupra acestui fenomen. Unii oameni cred că știința studiază Universul, dar răspunsul este NU. Știința studiază Universul numai în măsura în care ea poate utiliza metodologia științifică, ceea ce cu totul altceva. Asta înseamnă că există o parte substanțială din Univers pe care știința nu o poate cuprinde, atinge sau studia și atunci se propune ignorarea și negarea acesteia.

Dar acum dumneavoastră veți spune că această atitudine nu e deloc științifică, dar deoarece știința a creat o restricție asupra a ceea ce este considerat *științific* atunci ea poate studia lumea înconjurătoare numai din perspectiva din care *ea vede lumea* adică prin experimentare științifică, instrumente care pot face măsurători ale unor parametri, deci asta e calea prin care oamenii de știință studiază lumea înconjurătoare.

Dacă nu poți măsura Qi-ul atunci nu poți măsura energia vitală, atunci știința nu are nici o cale de a ajunge acolo și nici nu poate recunoaște asta și de aceea o numește *metafizică* în loc de fizică. Știința afirmă că *noi studiem fizica și nu metafizica.* Metafizica este tot ceea ce cuprinde forțele invizibile ale minții, energii cuantice care influențează viața, și atunci dacă ei nu le pot măsura atunci nu le pot poseda, deci chiar dacă vei demonstra acest lucru, știința va privi aceasta și va spune *e un truc, e o magie* și va încerca să demonstreze că e o iluzie chiar dacă nu e o iluzie. Deci atunci când știința ajunge în fața a ceva ce alții spun *paranormal* atunci știința va afirma că este un truc de magie ieftină și prin urmare nu o va lua în serios.

Asta devine o problemă, deoarece dacă tu ești capabil să controlezi Qi-ul în timp ce mulți alții nu pot face acest lucru, este foarte greu să convingi o audiență generală, deoarece oamenii obișnuiți au fost programați să nu creadă în așa ceva. Atunci când nu crezi și nu poți observa aceasta, atunci singurul lucru pe care mintea ți-l spune este *cu siguranță e un trucaj sau o iluzie.* Științei nu-i place să lucreze cu iluzii așa că le va ignora și este cea mai grea sarcină din lume, aceea de a face un om de știință să se apropie și să studieze cu seriozitate fenomene paranormale, deoarece ele se situează în afara limitelor de studiere prin metode științifice.

CHESTIUNEA 3 – COMUNICAREA CELULARĂ

Specialiştii ruşi au descperit faptul că celulele pot comunica între ele prin intermediul unui câmp asemănător celui electromagnetic. Ei au pus câte o jumătate dintr-un ţesut de cultură în două containere sigilate dar prevăzute cu o fereastră de sticlă. Dacă fereastra era construită din sticlă obişnuită, atunci orice acţiune asupra ţesutului dintr-un recipient nu avea nici un efect asupra celuilalt, dar daca fereastra era confecţionată din sticlă de cuarţ (despre care se ştie că permite trecerea radiaţiilor UV şi peste UV) atunci, în numeroase experimente, s-a observat că orice acţiune (de exemplu infectare) realizată asupra unuia din ţesuturi crea un efect asupra celui sănătos în numai câteva ore. Vă rog faceţi un scurt comentariu asupra acestui fenomen.

Bruce Lipton: Aceste experimente au fost repetate de foarte multe ori şi au fost verificate şi de alţi cercetători. Deoarece informaţia chimică nu poate traversa sticla obişnuită, oamenii de ştiinţă care lucrează cu ştiinţa convenţională nu au vrut să studieze acest fenomen deoarece în lumea biologiei convenţionale regula spune că semnalele sunt transmise prin intermediul substanţelor care intră în reacţie sau a ionilor, aşa că în biologia convenţională, atunci când ea se referă la semnale, acestea impun cu necesitate o origine chimică.

Şi din moment ce sticla obişnuită opreşte transferul de semnale oamenii de ştiinţă au fost uimiţi … ei au vazut că există un efect dar nu avea nici o logică deoarece în lumea lor toate semnalele, fără excepţie, sunt vehiculate pe cale chimică dar în acest caz particular era clar că ele nu puteau fi transmise între două recipiente izolate unul faţă de celălalt. *…(înregistrarea audio are întreruperi)…*

Noii oameni de ştiinţă studiază fizica cuantică iar în prezent există foarte multe studii care indică faptul că celulele comunică mai degrabă prin unde *(n.t. capabile să traverseze mediul atmosferic şi nu numai) – înregistrarea audio are întreruperi)* decât prin semnale chimice. Ele pot comunica prin intermediul luminii *(sau a unei radiaţii care se comportă asemănător cu cea luminoasă, sau din spectrul UV şi peste UV – n.t.)* iar în acest sens medicul german Fritz Popp a fost liderul unui colectiv de cercetare care s-a ocupat cu transmisiile de semnale ale celulelor printr-un ecran de sticlă de cuarţ, şi dr. Popp a introdus denumirea de fotoni de lumină, care aveau rol de semnale de comunicare, … celulele pot citi informaţia purtată de undele luminoase, pot genera şi absorbi unde luminoase.

Deci unul din comportamentele celulei este faptul că citeşte informaţia fotonică. Noi nu suntem capabili să vedem acei fotoni dar celulele pot fi activate de un singur foton de lumină. Aşadar undele luminoase de frecvenţe diferite sunt asemenea unor comutatoare care controlează celulele. Deci acestea sunt concluziile cercetărilor doctorului Fritz Popp în domeniul biofotonicii.

Ceea ce e important de ştiut este faptul că celulele pot comunica şi prin alte mijloace decât reacţiile chimice. Ele pot comunica prin câmpuri *(asemănătoare – n.t.)* cu cele electromagnetice, prin lumină, sunete, etc. Deci biologia convenţională a restrâns acest studiu la credinţa că semnalele sunt transmise prin intermediul substanţelor chimice (sau ioni – n.t.).

Motivul principal pentru care ştiinţa ţine cu dinţii de această credinţă este datorat influenţei corporaţiilor farmaceutice multinaţionale iar semnificaţia acestui fapt poate fi

înțeleasă astfel: fundamentul corporațiilor farmaceutice multinaționale este că celulele comunică prin intermediul chimiei iar sarcina companiilor este de a crea substanțe care alterează comunicarea celulară şi astfel poți controla comportamentul acesteia.

Trebuie să înțelegi întreaga lume este la cheremul corporațiilor farmaceutice multinaționale care dețin cea mai mare industrie de pe planetă. Atunci când apar oameni care vin să demonstreze că celulele pot comunica prin alte căi decât cele chimice, corporațiile consideră că au o problemă care le încurcă afacerile. Dacă noi am reuşi să învățăm cum anume putem vindeca prin metode energetice, fapt care totuşi deja începe să se întâmple, asta înseamnă că nu va mai fi nevoie să cumpărăm medicamente.

Dar corporațiile farmaceutice multinaționale sunt conştiente de acest aspect. Ele controlează publicitatea în reviste, ziare şi la emisiunile de Radio şi TV, … ele pun o mulțime de bani în Mass Media. Din cauza acestei investiții substanțiale ele pot dicta ce fel de emisiuni şi ştiri se pot difuza, aşa că e foarte dificil să fie promovată noua ştiință a energiilor vindecătoare, bioenergiile sau concepte precum gândurile, conştiința, de care depind viața noastră deoarece corporațiile farmaceutice multinaționale nu le convine să se difuzeze asemenea informații.

Motivul cel mai clar este că dacă oamenii ar putea învăța să controleze biologia prin intermediul energiilor (bioenergie, lumină, sunete, etc.) atunci nu ar mai avea nevoie să cumpere medicamente iar acesta ar fi sfârşitul corporațiilor farmaceutice multinaționale. Din fericire există toate semnele că acest lucru se va întâmpla curând, şi este deja o parte a problemei mondiale din prezent. Marea criză la care asistăm se datorează faptului că restricționăm vindecarea celulară la cea chimică şi ignorăm rolul conştiinței (observatorului – n.t.), al minții, energiei, luminii şi sunetelor ca fiind relevante în experiențele noastre de vindecare.

CHESTIUNEA 4 - UNIVERSUL HOLOGRAFIC

O teorie numită realitatea holografică, arată că Universul şi mintea se comportă holografic. Cum se poate aplica aceasta în biologie ? Se poate susține ipoteza conform căreia celulele pot fi parte a unui corp asemenea unei holograme, astfel că orice modificare care are loc la un anumit nivel poate afecta întregul şi invers ?

Bruce Lipton: Iată care e ideea: toate celulele sunt asemănătoare din punct de vedere genetic. Dar cu toate acestea, în diferite părți ale corpului ele formează oase, altele formează muşchi, nervi, ligamente, etc., dar decizia asupra ce anume va urma să formeze o anumită celulă se bazează pe o matrice de informație care face parte din câmpul (morfic – n.t.) iar importanța acestui fapt este că celulele extrag informația din câmp care este foarte precis corelată cu poziția în spațiu ocupată de un anumit țesut sau organ şi astfel o anumită celulă va prelua acea funcție care e specifică unei anumite arii sau volum din spațiul respectiv.

Este precum un avion foloseşte metoda triangulației prin care computerul de la bord interpretează semnalul radio emis de o stație dintr-un anumit punct, apoi interpretează semnalul unei alte stații situată în alt punct (la sol) şi cunoscându-se distanța şi poziția celor 2 surse radio, computerul poate spune pilotului unde anume se află în spațiul aerian.

Celulele realizează ceva asemănător în corpul uman. Ele au potențialul de a citi mediul unde se găsesc fiecare, şi astfel le controlează evoluția. Am dovedit aceasta prin experimente de laborator, când am luat o anumită celulă dintr-o anumită parte a unui embrion, care, să zicem ar fi trebuit să formeze vertebre şi am mutat-o într-o altă parte, unde ea ar trebui să contribuie la formarea unui intestin sau un miocard.

Am observat că atunci când am mutat celule, în cadrul unui embrion, dintr-o zonă în alta, celulele se adaptau imediat la instrucțiunile matricii formatoare specifice acelei porțiuni din spațiul embrionar, adică celulele sunt oarecum suspendate în câmpul (morfic – n.t.) şi în funcție de locul precis pe care îl ocupă în matricea câmpului, acesta le determină rolul pe care îl vor avea în viitorul organism.

Aşadar, celulele citesc un câmp de informație şi îşi stabilesc propria evoluție în cadrul comunității. Iar în esență, da, se poate spune că aceasta este asociată unei înțelegeri holografice, de fapt, chiar mai mult decât atât, dacă se ia un embrion tânăr, care nu are prea multe celule, şi se taie în două jumătăți, atunci cele două părți vor forma fiecare un nou embrion, aşa că dacă veți tăia un embrion în grupuri de celule, ele sunt încă capabile să se adapteze instrucțiunilor matricii formatoare emanată din câmp, chiar dacă ele reprezintă doar un grup de celule ale unui embrion.

Deci, toate celulele sunt identice din punct de vedere genetic, dar atunci când interacționează cu matricea formatoare a unui câmp morfic, atunci se poate spune că poziția unui punct din spațiul matricii reprezintă o informație holografică care transmite unei anumite celule instrucțiunile necesare efectuării unui anumit rol. Deci celulele unui embrion pot fi mutate dintr-un câmp în altul şi ele sunt totodată capabile să citească un tipar de instrucțiuni de tip holografic. Aşadar, celulele cresc şi formează țesuturi şi programe nu pe baza unui program intern ci pe baza citirilor unor instrucțiuni din mediul înconjurător.

Tiparul se află în mediu sub forma unui câmp iar celulele se adaptează acelui tipar particular, fapt care le ajută să formeze țesuturi specifice şi organe, aşa că celulele transmit informație spre celelalte celule ("suspendate" n.t.) în câmp, dar în acelaşi timp ele pot recepționa informație, prin urmare corpul uman formează o comunitate. Prin definiție, comuniune înseamnă în primul rând comunicare şi toate celulele sunt integrate unei matrici mai mari care exprimă caracteristicile câmpului.

Folosind o metaforă biblică transpusă în limbaj ştiințific, noi suntem creați în imaginea fizică a unui complement matriceal care se află în afara noastră şi astfel corpul fizic devine, în esență, o copie a câmpului morfic de energie. Dacă revenim la fizica cuantică, care se aplică la toate nivelele de manifestare, Albert Einstein spunea: "câmpul este sufletul guvernator al particulei materiale". Aceasta se poate explica astfel: câmpul invizibil de energii reprezintă elementul responsabil care generează lumea materială. Dar această idee se regăseşte şi in concepțiile orientale în care se afirmă că spiritul modelează materia.

Dar în prezent, fizica cuantică tocmai a precizat ceea ce se ştia demult. Aşadar există un câmp de informație, care generează formele materiale, (din acest motiv a mai fost supranumit şi câmp morfogenetic – n.t.) iar dacă revenim la embriologie atunci putem recunoaşte că organismele au un câmp de energie care este folosit pentru a informa celulele cum să se asocieze între ele pentru a forma organismul întreg. Deci celulele "citesc" acest câmp. Depinzând de poziția ocupată de ele în spațiul de manifestare al câmpului morfogenetic, ele primesc o anumită "sarcină" pe care o vor avea de îndeplinit.

Aşadar, câmpul invizibil de energie este prima formă de manifestare iar materia este manifestarea secundară rezultantă. Dar biologia convențională spune că este exact invers şi ea nu recunoaşte puterea câmpului de energie asupra materiei. Biologia convențională ignoră rolul câmpului morfogenetic, fapt care i-ar permite tocmai o mai bună înțelegere a formării organismelor şi vindecarea bolilor.

Dacă luăm un exemplu, atunci când un medic care spune că studiază un țesut infectat, adică un țesut care nu se află în structura perfectă a câmpului, ei dau vina pe celule, spunând că celulele sunt responsabile cu destabilizarea structurii anatomice, dar celulele nu pot face altceva decât să răspundă oscilațiilor şi semnalelor din câmp. Mediul oferă celulelor o mulțime de atitudini, credințe, percepții, stări emoționale, şi toate acestea modulează câmpul.

Dacă avem un “defect” în structura câmpului, atunci aceasta va determina apariția ulterioară a unui defect similar în corpul fizic. Dar oamenii de ştiință vor să explice defectele doar studiind celulele când de fapt defectele nu se află în celule, deoarece Einstein spunea că defectul este în câmp, deoarece câmpul este cel care le generează şi formează ca atare. Este un câmp morfo-generator. Aşa că până ce biologia nu va recunoaşte prezența câmpului, doctorii şi cercetătorii vor căuta la nesfârşit cauzele bolilor în tiparele interne ale celulei şi nu vor ajunge la nici un rezultat deoarece tiparul este câmpul.

Fizica cuantică ne va repeta mereu faptul că dacă vrei să realizezi schimbări în mediu atunci trebuie să schimbi aspectele esențiale pe care se bazează viața fizică, aşa că nu ai nevoie să te orientezi spre părțile fizice ci este suficient să controlezi energiile, deoarece dacă poți modifica câmpul, atunci materia sau corpul se va adapta noului câmp, deci este mai important să se opereze la nivel de câmpuri morfogenetice, adică ceea ce faci tu Cristian în acest moment, decât să îți focalizezi eforturile şi gândurile asupra celulelor în raport cu lumea mecanicistă, deoarece câmpul este principalul generator de forme în acea lume mecanicistă.

Aşa că asta mă conduce la o concluzie interesantă asupra naturii holografice a celulelor, a câmpului morfogenetic şi a modului în care acesta le determină rolul şi funcțiile.

CHESTIUNEA 5 – ACTIVAREA BIOPOTENȚIALELOR

Vă rugăm să ne povestiți dacă ați avut vreo exprientă practică concretă de trezire şi activare a biopotențialelor interne ?

Bruce Lipton: Da, am trăit aşa ceva. Experiența mea se bazează pe biologia credințelor şi atitudinilor. În continuare îți voi prezenta cum funcționează în cazul meu. Biologia credințelor afirmă următoarele: o celulă, un om sau orice alt organism viu interacționează cu mediul, îl observă, iar apoi răspunde acestor observații ajustând mereu corpul material, aşa că întotdeauna corpul se adaptează mediului în care există. În cazul oamenilor, celulele corpului au rolul precis stabilit de a *citi* mediul şi de a interpreta informația şi apoi transmite informația spre celelalte celule iar acel grup de celule a fost denumit neuroni.

Creierul este un mecanism fizic construit din celule. Funcția creierului este de a *citi* mediul, a interpreta ce se întâmplă acolo şi apoi trimite semnale spre restul corpului pentru a-şi coordona comportamentul şi de a-şi ajusta (adapta) biologia la mediu în modul optim posibil. Deci creierul este situat între mediu şi corp.

Interpretarea creierului nu este altceva decât rezultatul acțiunii minții asupra sa. Mintea este un interpretor, așa că atunci când vă folosiți mintea, dumneavoastră interpretați interacțiunile din mediul în care vă aflați, elaborați credințe şi atitudini bazate pe cunoaştere şi rațiune, iar adevărul poate fi perceput astfel: funcția minții este de a crea coerență între programele şi credințele proprii şi viața pe care o conducem. Rolul minții este de a aduce aplicabilitate credințelor şi tiparelor acesteia în viața reală.

Dacă credințele noastre sunt în armonie cu sănătatea şi principiile vieții atunci ne putem bucura de o viață fericită într-un corp sănătos.

Dar dacă ele sunt incorecte, dizarmonioase, incomplete sau nu înțelegem lucrurile, atunci nu ne putem bucura de o viață fericită într-un corp sănătos pentru că nu avem cum să facem aceasta. Viața noastră va deveni o reflexie fidelă a tuturor acestor credințe şi atitudini pe care le programăm.

În psihologie şi psihiatrie se vorbeşte de *mintea conştientă* şi *subconştientul* (numit uneori eronat şi inconştient - n.t.), cele două formând totuşi un întreg. Prin intermediul părții conştiente ne conectăm la *spirit, identitate de sine, (*structurile bioinformaționale – n.t.). Toate dorințele şi ataşamentele, emoțiile sunt declanşate de fluctuațiile minții conştiente. Atunci când eu te întreb: *Cristian, ce anume îți doreşti de la viață ?*, răspunsul tău va veni din mintea conştientă. Subconştientul este de milioane de ori mai puternic decât conştientul, dar subconştientul se comportă asemenea unui magnetofon care imprimă şi redă ceva de pe o bandă, el învață, creează obişnuințe, setează ritmuri, etc.

Aşadar, lucrurile esențiale se creează în conştient, iar prin repetare subconştientul le memorează şi apoi le reproduce automat. *(Acest fapt e de mare ajutor. Dacă vrem de exemplu să modificăm ritmul respirator, atunci nu trebuie să realizăm decât exercițiile necesare până când subconştientul va şterge vechiul ritm şi îl va introduce pe cel nou. – n.t.)*

Mulți oameni au impresia că viața lor se desfăşoară pe baza conştientului. Dar cercetătorii în neuroştiințe au descoperit faptul că această impresie e cât se poate de falsă. Principala funcție neurologică a creierului NU este controlată de conştient (de mintea conştientă) ci de subconştient, care este, repet acest lucru, de milioane de ori mai puternic decât conştientul, în ceea ce priveşte procesarea informațiilor. Conform studiilor acreditate, 95% din viața noastră este dirijată de subconştient.

Iată de unde vine problema: tot ceea ce dumneavoastră doriți de la viață sau să realizați în viață, este o credință (şi un ideal – n.t.) al minții (al conştientului – n.t.). Principalul program din subconştient se "încarcă" în ființa noastră prin observarea părinților, fraților şi surorilor, apoi pe cele ale comunității şi ale poporului din care facem parte.

Diferența este că în timp ce conştientul doreşte un anumit lucru de la viață, subconştientul rulează un program automat despre ceea ce alți oameni doresc de la viață sau de la tine.

Subconştientul este limitat de tipare şi reguli, credințe false sau lipsite de efect, deoarece ți se spune că eşti un om slab, sau vulnerabil. Acestea sunt credințele majorității celorlalți, care interacționează cu tine. Şi deoarece 95% din acest spectacol al vieții este "rulat" de subconştient, asta înseamnă că suma credințelor altor oameni, cele mai des întâlnite, comune marii majorități, dictează mersul vieții noastre.

Deci ceea ce credem noi că facem cu mintea conştientă, nu are o pondere mai mare de 5% în viaţa noastră. Tot ceea ce noi creem în viaţă nu reprezintă altceva decât rularea unor programe (foarte vechi – n.t.) ale altor oameni, generaţie de generaţie, care menţin active toate aceste credinţe şi idealuri. Dacă alţi oameni îţi spun că poţi face un anumit lucru (deoarece mulţi alţii deja l-au mai făcut înaintea ta) atunci îl poţi face, iar dacă ei îţi spun că nu-l poţi face atunci, cel mai probabil, nu-l vei putea face.

Cristian, tu vorbeşti despre trezirea biopotenţialelor umane ascunse, dar primul lucru pe care trebuie să-l recunoşti şi aceasta este o operaţiune care se realizează prin forţa minţii (a conştientului) . Deci oricine vrea să realizeze aşa ceva, are mai întâi nevoie să şteargă din subconştient toate programele subconştiente *imprimate pe bandă* încă din perioada copilăriei deoarece tot ce se află în subconştient operează 95% din viaţa noastră.

Marea majoritate a oamenilor se simt sau sunt slabi, incapabili şi bolnavi deoarece îşi extrag informaţia şi programul acestui comportament din subconştient. Am fost preprogramaţi să fim slabi, incapabili şi bolnavi şi există chiar şi un motiv pentru asta. Un guvern nu poate controla oameni puternici, stabili şi siguri pe ei înşişi. Numai oamenii foarte puternici au posibilitate să îşi transmită această aptitudine urmaşilor şi familiei. Dar de multe ori, oamenii puternici nu sunt neapărat orientaţi benefic. Ei au o putere dar nu o vor transmite altora ci o vor folosi pentru interese personale.

Această situaţie este o caracteristică indistructibilă în specia umană, de la apariţia ei până în prezent. Şi atunci, anumiţi oameni care au observat acest aspect au propus soluţii care constau în stabilirea unei alte frecvenţe cerebrale de lucru, frecvenţă dată de stările specifice de meditaţie şi concentrare, în care se pot descărca şi instala alte tipuri de programe. Acestea provin dintr-o colectivitate restrânsă, aşadar trebuie aplicate multă vreme până când subconştientul va fi capabil să dezinstaleze vechile programe (obiceiuri, credinţe, atitudini) şi să le instaleze pe cele noi. Acestea vor fi programe care îţi dau putere şi vitalitate.

Pe website-ul meu am publicat o mulţime de teorii într-un paragraf numit Psihologie Energetică. Psihologia Energetică este o tehnică excelentă de rescriere a programelor minţii subconştiente (a subconştientului) .

Notă: În continuare dl. Bruce Lipton afirmă că acele tehnici ar putea şterge un program din subconştient în numai 15 minute, dar mi-aş permite să comentez faptul că această afirmaţie este mult exagerată, deoarece la baza oricărei intervenţii asupra corpului şi / sau minţii este energia vitală. Din păcate, mai întâi trebuie să ai la dispoziţie această energie şi atunci da, poţi face modificări aproape peste noapte, dar dacă nu o ai, atunci acestea pot dura ani de zile cu eforturi mari şi după cum se poate observa, majoritatea nu reuşesc.

Se cunosc cazuri limită, în care aceste biopotenţiale pot deveni temporar sau definitiv active, multe dintre acestea au fost mediatizate pe canalul de televiziune Reality TV, ele fiind însă prezentate sub formă de mistere neelucidate, supravieţuiri miraculoase, supraoameni, etc. Ceea ce dovedesc aceste filme şi pot face pentru alţii, este prezenţa şi activarea unor forţe interioare excepţionale, care în cazuri cu totul izolate, salvează vieţi şi vindecă suferinţe inimaginabile. Două dintre asemenea cazuri au fost prezentate şi în carte, deoarece ele ilustrează cât de mari sunt posibilităţile fiinţei umane, oameni obişnuiţi care au trecut prin situaţii neobişnuite.

CHESTIUNEA 6 – ALGELE ŞI TERMOREGULATORUL MEDIULUI AMBIANT

Biologul Bill Hamilton a dovedit că anumite alge, nu numai că recepţionează informaţie din mediul înconjurător dar ele îl pot transforma, prin controlarea cantităţii de nori care se formează la condesarea apei pe algele ajunse în atmosferă şi fac aceasta nu în beneficiul lor ci în beneficiul tuturor celorlalte specii. Cum se poate explica acest comportament bizar ? Specialiştii au luat mostre de aer de la suprafaţa oceanului şi apoi de la nivelul norilor şi au observat că există alge. Ele sunt suficient de mici pentru a permite condensarea apei.

Bruce Lipton: Pe măsură ce se desfăşoară evoluţia formelor de viaţă, organismele apar în mediu. Ceea ce trebuie înţeles este faptul că organismele au nevoie de a interacţiona cu mediul pentru a supravieţui. Au nevoie să îşi obţină nutrienţii, şi să excrete materie reziduală. În acest fel, ele modifică mediul. Dacă am avea la dispoziţie un mediu perfect steril şi apoi aş adăuga un organism în acel mediu, atunci, după o anumită perioadă de timp, acel organism va începe să modifice mediul, deoarece el trebuie să îşi obţină hrana dar va adăuga mediului alte produse pe care le excretă în urma proceselor fiziologice proprii.

Cu cât organismele sunt mai mari şi mai multe, cu atât mai mult mediul este modificat de către acestea. Pentru a menţine un echilibru în mediu, Natura vine şi adaugă un al doilea organism, care de exemplu se va hrăni cu materia reziduală a primului organism, va obţine nutrienţii necesari, dar la rândul său va elibera în mediu altă materie reziduală, pe care o va folosi un al treilea posibil organism şi tot aşa mai departe.

Plantele supravieţuiesc folosind dioxidul de carbon, lumina şi apa pentru a crea zaharuri. Plantele au şi ele produse de excreţie printre care oxigenul este cel mai important. Ce s-ar întâmpla dacă am avea o lume alcătuită exclusiv numai din plante ? La un moment dat, întreaga atmosferă s-ar umple de oxigen şi ar dispărea dioxidul de carbon. Desigur, o asemenea situaţie ar putea degenera într-o catastrofă, deoarece orice descărcare electrică care s-ar produce într-un anumit loc, ar crea un incendiu de proporţii. Pentru a preveni această situaţie, Natura a adăugat mereu noi specii, în special animale, care sunt consumatoare de oxigen şi expiră CO_2. Aceasta este deja o relaţie de simbioză între plante şi animale.

Pe măsură ce au apărut noi organisme în biosferă, ele au alterat-o şi modificat-o şi de fiecare dată a fost nevoie să apară alte organisme pentru a restabili echilibrul. Aşadar, biosfera planetei noastre nu este o colecţie de specii de plante şi vieţuitoare ci ea este o comunitate foarte bine închegată şi unită unde fiecare plantă şi fiecare animal sunt responsabile în a se ajuta unul pe celălalt. Şi atunci când oamenii au început să-şi facă apariţia, ei au început să distrugă anumite părţi ale mediului fără a ţine cont de rolul lor în menţinerea unui mediu armonios şi curat. Calea Naturii şi a evoluţiei naturale este aceea că toate organismele formează o unitate de interacţiune, un întreg, sau o comunitate, *(Pământul întreg fiind considerat de către James Lovelock ca fiind un organism – n.t.).*

Principiul Gaia, elaborat de James Lovelock precizează faptul că Pământul este un organism viu cu toate caracteristicile specifice unui organism viu pe care le cunoaştem din

biologie. Plantele şi animele sunt asemenea celulelor şi țesuturilor şi creează corpul de viață al Gaiei iar noi suntem o parte sa.

Notă: *Bruce Lipton afirmă mai departe că comportamentul uman este atât de distructiv încât pune în pericol existența noastră ca specie. Şi aici aş avea un comentariu, folosind propriile sale afirmații: <u>Natura are o putere de adaptare excepțională.</u> Dacă aceasta e adevărat, şi dacă omul nu e rupt de natură (şi nu are cum să fie, chiar dacă s-a izolat într-un mediu artificial) atunci, în situațiile unor schimbări ale climatului şi mediului vor exista întotdeauna un număr minim dar suficient de indivizi care să perpetueze specia mai departe. Pentru evitarea confuziei trebuie făcută diferența clară între supraviețuirea speciei şi supraviețuirea unui individ. Cu siguranță, au existat şi vor exista întodeauna, un număr suficient de mare de oameni, capabili să supraviețuiască unor condiții de mediu alterate, inclusiv perioade glaciare, dacă nu intervin alte forțe perturbatoare de foarte mare magnitudine din exteriorul sau interiorul planetei. Momentan nu există indicii care să ne determine să fim îngrijorați.*

CHESTIUNEA 7 – MASS MEDIA ŞI DECEPȚIA INDUSĂ

Ce ar trebui să facă Mass Media pentru a se opri minciunile legate de faptul că genele ne controlează viața şi cum ar putea o experiență practică precum a mea sau a dumneavoastră să contribuie la promovarea adevărului ?

Bruce Lipton: Asta e o chestiune de maximă importanță. Este foarte greu să creem schimbări în Media, ca indivizi izolați, iar motivul constă în răspunsul la întrebarea: de ce Media nu ne spune nimic despre existența puterilor latente ale ființei umane (i.e. biopotențiale) ? Singurul motiv este acela că *(conştient sau inconştient n.t.)* guvernul nu doreşte ca oamenii să aibe putere. Legea de bază (nescrisă n.t.) a unui guvern este că o populație bolnavă şi idioată numeroasă este mai uşor de condus decât una sănătoasă şi inteligentă. *(în majoritatea cazurilor se pare că acesta este un tipar permanent n.t.)*. Societatea noastră este împărțită pe o ierarhie a puterii iar aceasta necesită un control. Cei puternici îi stăpânesc pe cei slabi.

Notă: Din nefericire, dacă activarea biopotențialelor ar fi atât de uşor de atins, atunci toate cărțile de spiritualitate şi practici ezoterice ar fi fost demult interzise de către oamenii care dețin puterea. Acest lucru nu numai că nu se întâmplă, ci dimpotrivă, literatura, muzica şi filmele care abordează această tematică se răspândesc acum mai mult ca oricând în trecutul omenirii, dar rezultatele întârzie să apară şi ei ştiu aceasta. De fapt toată lumea ştie că e dificil de atins acea stare specială, iar această credință a imposibilității activării biopotențialelor este cea mai puternică credință ancestrală a omului, transmisă conştient sau inconştient, generație de generație.

Dar în acest caz, dumneavoastră vă veți întreba de unde au obținut oamenii puternici, puterea pe care o au, dacă nu din bioresursele proprii ? Bruce Lipton ne dă răspunsul: O obțin de la mine, de la tine şi de la toți ceilalți (care cred în ideile lor, care refuză rațiunea, intuiția şi cunoaşterea de sine – n.t.), aşa că deşi noi avem puterea ca şi potențial, ei au reuşit să programeze un set de credințe prin intermediul cărora să fim convinşi că nu suntem şi nu putem fi puternici. Odată ce ajungem să credem asta atunci faptul în sine devine realitate

crudă. Media ne ține dezinformați și vă reamintesc de corporațiile farmaceutice multinaționale.

CHESTIUNEA 8 – DOGMĂ ŞI ŞTIINȚĂ

Cercetătorul Dean Radlin de la Institutul de Ştiințe Noetice a spus că ştiința este centrată pe dogme în jurul cărora anumite subiecte tabu nu sunt permise a fi discutate public, în caz contrar, cel care o face îşi poate pierde slujba. Din acest punct de vedere apreciez foarte mult curajul şi hotărârea dumneavoastră de a vorbi împotriva dogmei ştiințifice, tocmai prin răspunsul la acest interviu. Alți profesori pe care îi cunoaşteți vă urmează exemplul ? Este Mass Media în favoarea a ceea ce faceți sau ea caută doar senzaționalul ? După tot ceea ce ați făcut, mai sunteți încă membru în colectivul profesoral şi de cercetare ?

Bruce Lipton: Cel mai bun exemplu pe care ți-l pot oferi este perioada inchiziției, când Biserica considera că deține cunoaşterea indiscutabilă asupra tot ce există iar aceasta ar fi fost corectă şi perfectă. Problema cu această credință forțată e că atunci când un singur individ descoperă un singur lucru fals în ceea ce susține Biserica, atunci totul cade la pământ. Şi atunci, pentru a se proteja, Biserica trebuia să prevină apariția oricărei noi descoperiri care ar putea revela oamenilor falsul din spatele acesteia. Deoarece dacă se descoperea că Biserica greşea, atunci puterea ei dispărea brusc, deoarece se bazea pe dictonul *noi deținem cunoaşterea absolută*, iar, în cele din urmă, cunoaştere înseamnă putere, deci cunoaştere absolută ar însemna putere absolută.

Un exemplu în acest sens este legat de faptul că Bisericii nu i-a convenit ca oamenii să studieze corpul uman, numindu-l misterul lui D-zeu. Şi atunci, cu această denumire, Biserica putea acuza că este un păcat pentru oricine încearcă să descopere cum funcționează corpul, deoarece acesta e misterul lui D-zeu şi nimeni altcineva nu are voie să privească acolo. Multă vreme, în perioada inchiziției, oamenii nu puteau deveni medici, deoarece asta ar însemna să faci sacrilegiul de a ponegri misterul lui D-zeu. În perioada inchiziției creştinii nu puteau fi medici, aşa că numai musulmanii şi evreii puteau primi această cunoaştere, deoarece în religia lor acesta nu era un păcat. Deci aceasta a fost una dintre cele mai directe şi productive metode de a controla puterea. Control prin credință şi religie.

Exact acelaşi lucru se întâmplă în prezent în lume. Atunci când un profesor universitar completează o aplicație pentru un grant de cercetare pentru a demonstra, de exemplu, că se poate obține vindecare cu ajutorul energiilor, atunci nu i se vor aproba fonduri. Banii care vin la un grant de cercetare sunt eliberați de reprezentanți ai autorităților care dețin puterea în stat. Dacă cercetarea ta este o amenințare la adresa autorității, atunci ei nu o vor finanța. În domeniul sănătății, corporațiile farmaceutice multinaționale reprezintă acea autoritate care nu admite şi nu va admite niciodată faptul că energiile pot vindeca boli iar acestea au o influență atât de mare încât nici o cercetare în acest domeniu nu este admisă şi nu este finanțată. Există foarte mulți bani investiți în sistem şi nu vor să-i piardă.

Dar, spre nefericirea lor, tot mai mulți oameni se îndreaptă spre acest tip de cunoaştere şi o prezintă altora prin efort personal spunând: eu vreau să văd altfel lucrurile !. Aşa că multe din subiectele *tabu* au început să fie studiate deoarece încetul cu încetul autoritățile şi-au pierdut din puterea lor de influență. Acest fapt va aduce o nouă deschidere în această lume, asemenea unei noi revoluții în ştiință. Publicul se află acum într-o stare de criză şi în cele din urmă vor decide ei singuri să caute răspunsuri în altă parte iar pentru mine este un moment emoționant deoarece o mulțime de noi idei sparg dogmele vechi. Noi descoperiri şi noi

domenii de cercetare se dezvoltă de la o zi la alta, deci acum e cel mai potrivit moment pentru a face cunoscute noile idei şi experienţe.

CHESTIUNEA 9 – PROIECTE DE VIITOR

Vă rugăm să ne spuneţi ce proiecte, cărţi, filme aveţi în plan pentru viitorul apropiat ?

Bruce Lipton: Această întrebare este practic legată de cea anterioară prin faptul că eu cred că noi ne îndreptăm spre o evoluţie a comunităţii de oameni, şi nu neapărat a individului. Fiecare om este precum o celulă a unui organism viu mult mai mare numit omenire, aşa că ceea ce ar putea acum evolua cel mai bine este acest organism, în ansamblul său. Eu cred că acest fapt este catalizat de numeroasele stări de criză care există în prezent.

Inclusiv criza încălzirii globale este partea a unui anumit comportament, foametea, epidemiile, sistemul de credinţe, lumea darwinistă, etc., sunt şi ele părţi ale comportamentului uman iar acestea ne spun că lumea în care trăim se bazează pe competiţie, permanenta luptă pentru supravieţuire, etc. Acestea sunt credinţele pe care le-am împrumutat şi introdus în viaţa noastră de zi cu zi.

Am crezut în toate aceste lucruri neadevărate precum: evoluţia e pur întâmplătoare, omul e un accident al naturii, bolile sunt rezultatul neşansei sau al hazardului, şi multe altele. Toate aceste credinţe false au modelat acest organism al comunităţii umane şi eu vă spun că această situaţie a minciunii şi decepţiei se va încheia deoarece acum avem o nouă înţelegere asupra evoluţiei, noi nu am ajuns aici prin intermediul întâmplării, evoluţia este rezultatul cooperării tuturor organismelor (plante, animale şi om) iar aceasta nu se bazează pe o competiţie, dar dacă noi *credem* că se bazează pe competiţie, atunci singurul lucru care ar putea favoriza evoluţia ca întreg (specie) este înlăturat şi ignorat. Dar cu toate acestea eu sunt optimist şi afirm că civilizaţia îşi schimbă expresia de la o civilizaţie animalică bazată pe competiţie şi luptă pentru supravieţuire la o alta bazată pe o cooperare firesc înţeleasă capabilă să dezvolte o nouă înţelegere asupra vieţii şi mediului.

Am scris despre toate acestea în noua mea carte numită Evoluţie Spontană, apărută în anul 2009 dar ţi-am trimis o copie audio într-un colet care va ajunge la tine.

Cristian, sper că toate aceste prezentări îţi vor fi utile lucrării tale şi îţi mulţumesc.

Bruce Lipton

http://groups.yahoo.com/group/reconectarea_club/message/2457